

и половина стояли тѣ въ Моравия и утвърдили тамошния народъ въ православната вѣра и оставили всичкитѣ списания, които сж се показали потрѣбни за Богослужението. Папа Иоаннъ писалъ до Святополка: „нищо не бърка нито на здравата вѣра, нито на здравето учение да се пѣе литургия на Славенски езикъ и да се чете Св. Евангелие, или Божественнитѣ чтения отъ Новий и Ветхий Завѣтъ“. Съ това сж съгласни и другитѣ древни извѣстия. Освѣтъ туй по паметницитѣ се види, че били прѣведени чинове за посвещението въ священство, за бракосъчитанието, за кръщението и погребението. Споредъ всичкитѣ тия отзиви Кирилъ и Методий прѣвели най-необходимитѣ книги за Богослужението. Нѣкои отъ тия необходими книги сж право поименовани или ясно посочени. Таква сж избраннитѣ чтения отъ Новий Завѣтъ, Парамейникъ, Псалтирь, Часословъ, Служебникъ, Чиноветъ на тайнствата съ чина за погребението, октоиха на Дамаскина.

За трудоветъ на Св. Методия Иоанъ Екзархъ пише: „а великий Божий архиепископъ Методий братъ сего, предложи вся уставния книги 60 отъ еллинска езика . . . въ славянскъ.

Съ това Екзархово извѣстие напълно сж съгласни извѣстията на панонскій Методиевъ жизнеописателъ, на преподобнаго Нестора, на древний Прологъ, както